

for Betænkningen — Fleertallet modsatte sig denne Bestemmelse af Grunde, som ere oplæste af det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Fallefen). Det er den historiske Gang. Nu kan jo Ingen, som var tilstede under Behandlingen af disse militære og Værnepligtslove ifjor, komme og sige os, at den historiske Forudsætning for § 7 i Hærloven var den, at § 4 i Værnepligtsloven blev hævet; thi Betænkningen om Værnepligtsloven blev afgiven efter den anden Betænkning, og der holder Fleertallet, som var med til at indstille § 7 til Vedtagelse her i Forsamlingen, paa den Anskuelse, at § 4 staaer ved Magt og ikke bør rokkes trods den udtalte Bestemmelse i Hærlovens § 7. Hvad nu angaaer Hærlovens § 7, hvad staaer der da i den? Det er ikke ligeoverfor den ærede Ordfører, at jeg skal tillade mig at udtale mig om dette Spørgsmaal; jeg venter ikke, at jeg skal rokke ham i hans Overbeviisning om, hvad der er rigtigt i dette Spørgsmaal, som han nu engang har overveiet. Han veed, at jeg er en af dem, der ikke dele hans Opfattelse i den Henseende, og han har derfor ogsaa dømt min Opfattelse „som en stor Feiltagelse“. Men jeg veed, at ogsaa andre Medlemmer have betragtet Spørgsmaalet fra det samme Synspunkt som den ærede Ordfører, og jeg skal derfor tillade mig at forsvare min Opfattelse. Hvad staaer der altsaa i § 7? Det er jo en overordentlig vigtig Lov, denne Hærlov, og det vilde dog være rart, om den blev rigtig forstaaet og brugt i Aand og Sandhed ogsaa af enhver menig Mand. Der staaer i Hærlovens § 7, at alt i Rægdsrullen optaget Mandskab skal udskrives; men i det Dieblif en Mand ordineres, udskrives han af Rullen, og holdes der Session den 1ste October, efter at Manden er ordineret den 29de September, saa har han haft en Dag til at udskrives, og findes han ikke i Rullen, kan han selvfølgelig heller ikke udskrives. Dette angaaer Saadanne, som kunne være ordinerede før Udskrivningen. Nu komme vi til det udfrevne Mandskab, hvorom der staaer i § 11, at alt det aarligt udfrevne Mandskab, der er fundet tjensteddygtigt til den egentlige Krigstjeneste, indkaldes til Tjeneste. Ja, vel kan den Ordinerede meget godt blive

indkaldt, men istedetfor sig selv sender han saa et Beviis for, at han er ordineret Geistlig, og det har siden 1849 været tilstrækkeligt til at fritage ham. Der er endog en Højesteretsdom før, at en Skolelærer, der er udfreven og indkaldt, men sender sit Raldsbrev istedetfor sig selv, er fritagen. Det har været Retspraxis, saalænge vi have haft almindelig Værnepligt. Men nu efter Indkaldelsen og Uddannelsen? Ja, da staaer der, at de skulle optages i Stamrullen — det er i sin Orden —, men ikke, at de kunne udgaae af Stamrullen før efter 16 Aar, men det staaer i Værnepligtsloven. Ved Hærloven lukkede vi de to Døre: Stillingsdøren og Billaarbytningsdøren, men det udelukker ikke, at Fritagelse paa Grund af Ordination eller Fritagelse for Tjeneste i Forstærkningen paa Grund af fast Ansættelse som Skolelærer staaer ved Magt. Enhver Lærer, der har tjent i otte Aar og indsender sit Raldsbrev, udslettes; det er den almindelige Regel. Hærloven taler heller ikke om det Tilfælde, at Nogen reiser bort eller casseres enten for bestandig eller midlertidigt, men ikke desto mindre maa man dog, naar det hedder, at Alle kunne indkaldes, undtage dem, der ere casserede, og dem, der paa Grund af hvilken som helst Bestemmelse i den gjældende Værnepligtslov ere fritagne for Værnepligten eller en Deel deraf. Det maa staae klart for Enhver, der har fulgt med Forhandlingerne, og Ingen kan sige det Modsatte her, uden at erkende, at han ikke har fulgt en saa vigtig og alvorlig Forhandling med Opmærksomheden henvendt paa alle Spørgsmaal. Vi gjorde ikke Andet ved § 7 af Hærloven end at lukke de to værste Døre: Stillings- og Billaarbytningsdøren, som vi meente vare meget stærkt misbrugte. Henviisningen til §§ 11 og 25 kan jo heller ikke have nogen Betydning, naar man vil sammenligne dem med den hidtil gjældende Værnepligtslovs Bestemmelser, thi der staaer det Samme, at alt det udfrevne Mandskab bliver at hense til Herrens Linie i 8 Aar, men der staaer ikke, at de og de blive fritagne, der opramjes ikke af de andre Paragrapher, Paragrapherne staae engang selvstændigt for sig selv. Jeg har imødegaaet den ærede Ordførers Betragtning, fordi jeg ikke